

det nu er affattet, forkastet, thi saa har Forslaget om at male Huset ikke faaet Halvdelen af Stemmerne for sig. Men vedtage vi nu en af disse foreslaaede Bestemmelser, og Formanden da stemmer for, at Huset ikke skal males, saa er det ogsaa forkastet; thi ethvert Forslag, som Formanden stemmer mod, er, naar hans Afstemning gjør Majoritet, forkastet. Det synes mig, at alle Udtalelserne her ere gaaede ud paa, at naar Formanden fik denne Ret, saa vilde de til Forhandling kommende Sager blive vedtagne. Det er ikke Tilfældet. Det kan meget godt være, at de dog ikke blive vedtagne. Som Bestemmelsen er, saa er Sagen forkastet, naar der staaer 4 Stemmer mod 4, og naar Formanden faaer dobbelt Stemme, saa er det det Afgjørende, hvilken Side han gaaer til, men saa kan Forslaget ogsaa blive forkastet. Det er det hele Resultat, vi ville opnaae, ved at stemme for disse Forslag.

Krieger: Det gjør mig ondt, hvis jeg har udtrykt mig utydeligt, men jeg troer rigtignok, at jeg bestemt sagde, at jeg forudsatte, at alle 8 vare enige om, at Huset skulde males, men at 4 vilde, at det skulde males grønt, og 4, at det skulde males rødt, og saa meente jeg, at man ikke gennem denne Strid om Grønt eller Rødt skulde kuldkaste Beslutningen om, at det skulde males. Lad os tage et andet Tilfælde. Man vil have et nyt Tag, men der er Strid, om det skal være paa den ene eller anden Maade. Alle ere enige om, at der skal lægges et Tag, men man er ikke enig, om det skal være et Straatag, eller hvorledes det skal være. Det er den Selvomodsigelse, som derved kan fremkomme, som jeg synes, man skal værge sig imod.

Fischer: Den ærede 7de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (David) har gjort to Betragtninger gjældende til Støtte for sine Endringsforslag. Den ene Betragtning henter Grunde fra Formandens særegne Stilling, og det Rimelige, der kan være i at give ham en dobbelt Stemme. Denne Række af Betragtninger har jeg aldeles ikke rørt ved. Den anden Række af Betragtninger hentede sine

Grunde fra, at en Afgjørelse ikke kunde komme tilstede, og det er den, hvorefter jeg har talt, og hvad jeg har sagt derom, maa jeg fuldkommen fastholde. Jeg skal imidlertid ikke gjentage det. — Den ærede anden Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) vil jeg bede at undskylde, om jeg oversor ham kommer til at gjentage, hvad jeg allerede har sagt tidligere, idet nemlig den Række af Betragtninger, som det ærede Medlem nylig gjorde gjældende, saavidt jeg skjønner, allerede ere imodgaaede af mig. Jeg troer nemlig, at det Skin, som det fik af, at man ikke kom til en Afgjørelse ved at bruge den Bestemmelse, som nu findes i Lovudkastet, hidrører fra, at man stemmer forkeert. Dersom man — jeg skal tage et af de Exempler, som det ærede Medlem nævnte — sætter under Afstemning, om der skal opføres en Skole, og Alle stemme ja, og man saa siden sætter under Afstemning, hvor Skolen skal ligge, saa bærer man sig fuldkommen forkeert ad; thi den Enighed, der er tilstede om at opføre en Skole, er kun uegentlig, saalænge man ikke er enig om, hvor Skolen skal ligge. Sætter man Sagen rigtig under Afstemning, saa spørger man: Skal der opføres en Skole der? Forkastes det, saa sætter man under Afstemning: Skal da en Skole ligge der? Forkastes ogsaa dette, saa skal der ingen Skole være; det er en Selvfølge. For at faae en Afgjørelse paa den Maade, som det ærede Medlem anseer det rettest, maatte man i alt Fald sikke sig, at Formanden altid stemmer Ja; thi ellers er man lige nær. Stemmer Formanden Nei, saa kommer man jo ikke til nogen Afgjørelse, og naar det ærede Medlem minde om, at Opgaven for Sogneforstanderskaberne var at faae smaa, gode, jevne Resultater, saa maa han, for at opnaae dette, tillige sætte igjennem, at Formanden altid stemmer Ja.

Mouvier-Petersen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen over dette Affnit, men der var dog i, hvad der blev udtalt af den 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger) — med hvis Udtalelser jeg forøvrigt ganske kan samstemme — et Par Uttringer, som have givet mig Anledning til at begjære Ordet.